

РЕШЕНИЕ

№ 802

гр. София, 11.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10823** по описа за **2019** година докладвано от съдия Светомир Бабаков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 12.08.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-^{ти} състав по нахд № 3532/2019г., с което е потвърдено НП № Р-10-80/29.01.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.127, ал.7, т.1, пр.1 във вр. с ал.1, т.1 от Закон за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/ на дружеството са наложени пет имуществени санкции в размер на по 1 000 лв. за извършени пет нарушения на чл.26а, ал.2, т.2 от Наредба №38.

В касационната жалба се навеждат доводи, че обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Касаторът твърди, че административнонаказващият орган погрешно е квалифицирал нарушението по чл. 127, ал.1, т.1 от ЗПФИ.Сочи, че приложената санкционна разпоредба на чл.127, ал.7, т.1 от ЗПФИ /отм./, урежда реда за сключване на договори от разстояние чрез размяна на електронни изявления, подписани с електронен подпис, и по-конкретно документите, които посредникът следва да събере от клиентите си за целите на тяхната идентификация, но без същата да съдържа конкретен срок, в рамките на който

съответните документи следва да бъдат изпратени и получени, респективно – не указва момента, когато трябва да бъде извършена идентификацията, а само и единствено задължението на посредника да идентифицира въз основа на тях клиентите си. Излагат се и възражения за нарушени принципи на предвидимост и оправдани правни очаквания.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендират се разноски.

Ответникът по касационната жалба- КФН се представлява в процеса от юрк. Х., която я оспорва. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд-София-град, в настоящия състав, като обсъди приложените по делото доказателства, взе предвид изложените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна, въззивният съд е приел за установено следното: През 2018г. експерти в КФН извършили проверка на дейността на касатора. В хода на проверката, упълномощени длъжностни лица представили на [фирма] Искане №3 „Документи, които трябва да се представят от инвестиционния посредник“, а именно документи за определени клиенти със следната информация: сканирани копия на документите за идентификация, включително документите по чл.26а, ал.2, т.2 от Наредба №38, както и „снимки на екрана“ с регистрационните данни от системата на инвестиционния посредник. Дружеството представило изисканите документи с писмо с вх.№32-00-514/12.06.2018 г. на КФН. При проверка на представените документи от досието на всеки клиент, проверяващите установили, че жалбоподателят е идентифицирал пет клиента, въз основа на един документ, а не на изискуемите два. Приели, че със сключването на пет договора дружеството е извършило пет нарушения на чл.26а, ал.2, т.2 вр. ал.8 от Наредба № 38. Експертите констатирани, че в един от случаите е представен невалиден документ за самоличност – шофьорска книжка, издадена в К., а в друг – документ за постоянно пребиваване на лицето, който не би могъл да се приеме за документ за самоличност. Установили също, че в досиетата са били налични и банкови извлечения и документ за начислена комунална услуга, но доколкото датите на същите били след сключване на сделките, то нямало как да са послужили за идентификация на клиентите. За така констатираните нарушения бил съставен АУАН №Р-06-905/09.08.2018 г. от М. С. заемаща длъжността „главен експерт“ в отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“ към КФН, а въз основа на него процесното наказателно постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и издаването на НП, същите съдържат изискуемите реквизити, а по същество е извършено твърдяните в

НП нарушения.

Решението е правилно.

Съгласно чл.26а, ал.1 от Наредба № 38 от 25.07.2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници договорът по чл. 24, ал. 1 може да бъде сключен от разстояние чрез размяна на електронни изявления, подписани с електронен подпис съгласно чл. 13 ЗЕДЕП. В тези случаи инвестиционният посредник проверява самоличността на клиента, съответно на неговия представител, чрез предоставени: документ, включително съдържащ данни от кредитна и/или дебитна карта, издаден от кредитна институция, отговаряща на изискванията на ал. 8, и/или документ, удостоверяващ начисляване или плащане на комунална услуга; като от документите по предходното изречение трябва да е виден титулярят на сметката, съответно партидата /чл.26, ал.2 от Наредба №38/. Документът по ал. 2, т. 2 трябва да е издаден от кредитна институция, получила лиценз в държава – членка на Европейския съюз, или страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство. Както правилно е посочил СРС, към датата на сключване на договорите с посочените пет клиента, с оглед на факта, че представените документи са от дати и/или обхващат периоди, които са последващи датата на сключване на договорите, а представените банкови извлечения не изпълняват изискванията на закона, и доколкото нямат подпис и печат на кредитната институция-издател, то дружеството не е разполагало с никакъв документ по чл.26а, ал.2, т.2 от Наредбата за идентификацията на посочените клиенти.

Съдът намира, че случаят касае уредени взаимоотношения с клиенти, които се установяват през платформа за търговия, без физическо присъствие в офис на инвестиционния посредник, като задължение на дружеството е да предприеме подходящи мерки за удостоверяване истинността на идентификационните данни на клиента. Получените сканирани документи по електронен път не дават възможност да се провери тяхната автентичност, чрез разчитане на защитни знаци. Ето защо, както административният орган, така и съдът не разполагат с друга възможност да проверят автентичността на получен по електронен път сканиран документ, освен чрез положен подпис и печат на кредитната институция, сочена като издател.

В случая [фирма] е сключило посочените по-горе пет договора от разстояние чрез размяна на електронни изявления, като не е спазил изискванията за идентифициране на клиенти. По този начин е извършило пет отделни нарушения на чл.26а, ал.2, т.2 от Наредба № 38.

Санкционира се всяко нарушение, като наложените наказания се изтърпяват поотделно /чл.18 от ЗАНН/. С едно НП може да се санкционират няколко нарушения. В конкретния случай за пет отделни нарушения са наложени пет отделни санкции. Размерът на санкциите е определен правилно, в минимално предвидения размер в чл.127, ал.7, т.1 във вр. с ал.1, т.1 от ЗПФИ, отм. и не може да се намалява.

Наредба № 38 е приета на основание § 25 от ЗПФИ, отм., според който „Комисията за финансов надзор приема наредбите по прилагането на закона“ и е приета при действието на ЗПФИ, отм. Наредбата не е отменена и разпоредбите ѝ са задължителни за касатора. В тази връзка възраженията на касатора за неправилна и незаконосъобразна квалификация са неоснователни.

Правилно е прието, че нарушението не е маловажно, защото с осъществяването му се поставят в опасност значими интереси във финансовата сфера, свързани с регулиране на пазара на финансови услуги, които засягат стабилността и

прозрачността на пазара на финансови инструменти, както и интересите на клиентите на инвестиционния посредник. Настоящият състав намира, че наложената имуществена санкция в законоустановения минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и на целите, посочени в чл. 12 от ЗАНН.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН СЪДЪТ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.08.2019 г., постановено по нахд № 3532/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място] да заплати на Комисия за финансов надзор съдебни разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.